

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep Antwerpen (Belgia) w dniu 15 czerwca 2020 r. – FN/ Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

(Sprawa C-265/20)

(2020/C 313/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: FN

Druga strona postępowania: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

Pytania prejudycjalne

Czy klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾, i klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by uniwersytet mógł na podstawie uregulowania krajowego (art. 91 Universiteitendecreet), zgodnie z którym samodzielna kadra akademicka zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy zostaje mianowana na stałe, a kadra zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy może zostać albo mianowana, albo powołana tymczasowo na podlegające przedłużeniu okresy nieprzekraczające sześciu lat,

- 1) w ramach swobody polityki przez dwadzieścia lat zatrudniać profesora na podstawie około dwudziestu następujących po sobie, krótkoterminowych umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy i trwających od roku do trzech lat powołań statutowych, bez jakiegokolwiek ograniczenia łącznej liczby przedłużeń, podczas gdy inni współpracownicy o porównywalnym zakresie obowiązków byli mianowani na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy?
- 2) określić w swoim statucie pracowniczym jedynie ogólny wymóg minimalny zatrudnienia w wymiarze 50 % czasu pracy, który należy osiągnąć, aby móc otrzymać stałe mianowanie, jednak nie ustalać żadnego kryterium, na podstawie którego członkowie kadry zatrudnieni w niepełnym wymiarze przekraczającym 50 % czasu pracy albo zostają mianowani na stałe, albo są tymczasowo powoływani?
- 3) w ramach nieograniczonej „swobody polityki” przydzielać profesorowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy procentowy wymiar powołania bez ustalenia obiektywnych kryteriów i bez przeprowadzenia jakiegokolwiek obiektywnego badania zakresu obciążenia pracą?
- 4) odmówić zatrudnionemu tymczasowo w niepełnym wymiarze czasu pracy profesorowi, któremu w ramach „swobody polityki” uniwersytetu nie przedłużono zatrudnienia, prawa powołania się na podnoszony abuzywny charakter warunków zatrudnienia obowiązujących w przeszłości, ponieważ miał on każdorazowo „akceptować” te warunki w sposób dorozumiany poprzez przystąpienie do wykonywania przydzielonej pracy, co pozbawia go ochrony zagwarantowanej w prawie Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. 1999, L 175, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. 1998, L 14, s. 9.